

РЕШЕНИЕ

№ 7298

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8274** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Б. З. от [населено място] срещу Решение №2566/09.07.2022 година, постановено по н.а.х.д.№1213/2022 по описа на СРС за 2022 година,10 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №ЗОП-29/22.12.2021 на Председател на Сметна палата на РБ, с което последният на основание чл.247,ал.1 предложение първо от ЗОП във връзка с чл.260,ал.2 от ЗОП за извършено нарушение на чл.2,ал.2 от ЗОП наложил на В. Б. З. от [населено място] глоба в размер на 1668 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че при издаване на Наказателното постановление е допуснато нарушение на нормата на чл.34 от ЗАНН, като нарушението е открито на дата 22.10.2020 година, а АУАН е съставен извън предвидения срок по чл.34 от ЗАНН, което не е отчетено от СРС и предвиденият давностен срок е изтекъл. Наред с това се сочи, че при възлагане на обществената поръчка са спазени всички изисквания на ЗОП и не е налице осъществено нарушение при възлагането на поръчката. Искане се отмяна на Решението и отмяна на Наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- В. Б. З. от [населено място], редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се

поддържа от адвокат Д., редовно упълномощена, която заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация- Председател на Сметна палата- [населено място], редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за основателност на касационната жалба и моли да бъде уважена.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

От събраните доказателства е видно, че със Заповед N ОД-02-01-014 от 01.07.2020 година на Заместник- председател на Сметната палата е възложено на А. Р. С. да извърши одит за съответствие при управлението на публичните средства и дейности на Медицински университет – С. за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019 година, като със Заповед N ОД-02-01-018 от 13.10.2020 година Заместник- председател на Сметната палата определил А. С. за ръководител на одитния екип. Установено е още, че в периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019 година Ректор на Медицински университет-С. е бил проф. д-р В. Б. З., който на основание чл.32, ал.1, т.1 от Закона за висшето образование и чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, вр. §2, т.43 от ДР на ЗОП е възложител на обществени поръчки.

Установено е при проверката, че на 27.02.2019 година касаторът в качеството му на възложител на обществена поръчка открил възлагане на обществена поръчка на стойност по чл.20, ал.3 от ЗОП с предмет-„Обслужване от служба по трудова медицина на работниците и служителите на Медицински университет– С., включително оценка на риска за здравето и безопасността при работа на работещите в Медицински университет - С.“ за срок от 2 години, като е изготвена Обява за обществена поръчка на стойност по чл.20, ал.3 от ЗОП с изх. N 844/27.02.2019 година на Медицински университет – С.. Прогнозната стойност на поръчката възлизала на 69 500 лева без ДДС (83 400 лв. с ДДС), а в Раздел „Технически и професионални способности“ в обявата-в точка 4.1, както и в точка 8.4.1 от документацията към обявата, е поставено изискване участниците да разполагат със следния кадрови състав за изпълнение на поръчката : най - малко двама лекари, които да отговарят на следните изисквания – да са наети от участника, поне единият да има придобита специалност по „Трудова медицина“, поне единият да има минимум 5 /пет/ години професионален опит в областта на трудовата медицина, поне единият да е със стаж при офериращото лице минимум 3 /три/ години и да е участвал в изпълнението на услугите, посочени като доказателство за технически възможности.

В Раздел „Технически и професионални способности“ в обявата - в точка 4.2, както и в точка 8.4.2 от документацията към обявата, е поставено изискване участниците да разполагат със следния кадрови състав за изпълнение на поръчката : най - малко двама специалисти с висше техническо образование - магистър, които да отговарят на следните изисквания -да са наети от участника, поне единият да е инженер – химик,

поне единият да има минимум 5 /пет/ години професионален опит в областта на осигуряване на здраве и безопасност при работа. Съставени са Протокол №1 от 13.03.2019 година и Протокол №2 от 15.04.2019 година, извършено е класиране на участниците и е предложено на възложителя да обяви за изпълнител и да сключи Договор за изпълнение на обществена поръчка чрез събиране на оферти с обява по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП с предмет : „Обслужване от служба по трудова медицина на работниците и служителите на Медицински университет – С., включително оценка на риска за здравето и безопасността при работа на работещите в Медицински университет - С.“ с класирания на първо място участник „Д.Д.Д.-1“ ООД, а на 21.05.2019 година между Медицински университет – С. и „Д.Д.Д.-1“ ООД е сключен Договор № Д-ОП-38/21.05.2019 година за обслужване от Служба по трудова медицина на работниците и служителите на Медицински университет – С., включително оценка на риска за здравето и безопасността при работа на работещите в Медицински университет - С.. В Приложение № 1 към този договор 10 е описан предметът на поръчката, в Приложение № 2 – техническото предложение, в Приложение № 3–ценовото предложение.

В хода на извършения одит на 05.04.2021 година е съставен Констативен протокол за документирание на установени факти и обстоятелства при проверката на Обява за обществена поръчка на стойност по чл.20, ал.3 от ЗОП с УК 9086182 и предмет „Обслужване от Служба по трудова медицина на работниците и служителите на Медицински университет – С.“, включително оценка на риска за здравето и безопасността при работа на работещите в Медицински университет - С.“, връчен на касатора на 05.04.2021 година.

с Констативния протокол от 05.04.2021 година, одитиращи установили, че при процесната обществена поръчка са установени ограничителни условия към участниците, а именно да разполагат с поне двама лекари, единият от които да има стаж при офериращото лице от минимум 3 години, както и да разполагат с най - малко двама специалисти с висше техническо образование (инженерен персонал с техническо образование) със степен „магистър“ и въз основа на установеното на 12.07.2021 година срещу касатора е съставен АУАН за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗОП (ред. ДВ, бр. 13 от 2016г.) връчен лично на касатора срещу подпис на 12.07.2021 година.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № ЗОП-29 от 22.12.2021 година, с което Председател на Сметната палата на Република България на основание чл.247, ал.1, пр.1 от ЗОП (ДВ, бр.13от 2016г.), вр. чл.260, ал.2 от ЗОП и чл.53, ал.1 от ЗАНН (ред. ДВ, бр.24 от 1987г.) наложил на професор д-р В. Б. З. административно наказание „глоба“ в размер на 1668 лева за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗОП (ред. ДВ, бр.13 от 2016г., в сила от 15.04.2016г.).

Правилен е изводът на СРС, че по отношение на срока за съставяне на АУАН от една страна важи правилото на чл.260, ал.1 от ЗОП (за съставяне на АУАН в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит, но не по-късно от 3 години от извършване на нарушението), а от друга страна е общото правило на чл.34, ал.1 от ЗАНН (АУАН да се състави в срок от 3 месеца от откриване на нарушителя или 1 година от извършване на нарушението). В случая чл.260,ал.1 от ЗОП се явява специален спрямо чл.34, ал.1 от ЗАНН и следва да се прецени дали АУАН е съставен

в сроковете, посочени в чл.260, ал.1 от ЗОП, отговорил е на доводите на касатора в това число, че не са изтекли сроковете по чл.34 от ЗАНН, които изводи се споделят от настоящата инстанция. Наред с това неоснователен е доводът на касатора, че са изтекли сроковете по чл.34 от ЗАНН, тъй като е налице хипотезата на паралелно действащи контролни органи, тъй като разпоредбата на чл.34 от ЗАНН/уреждаща давностните срокове/, сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по [Изборния кодекс](#), [Закона за политическите партии](#), [Закона за публичното предлагане на ценни книжа](#), [Закона за пазарите на финансови инструменти](#), [Закона за дружествата със специална инвестиционна цел](#), [Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти](#), [Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране](#), [част втора](#), [част втора "а"](#) и [част трета](#) от Кодекса за социално осигуряване, [Кодекса за застраховането](#) и на нормативните актове по прилагането им и по [Закона за регистър БУЛСТАТ](#) - две години. Съгласно [чл. 36, ал. 1 ЗАНН](#) административно наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Актовете за установяване на административно нарушение се съставят от длъжностните лица, посочени в [чл. 37, ал. 1 ЗАНН](#), и от представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт. В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 48 ОТ 28.12.1981 Г. ПО Н. Д. № 48/1981 Г., ОСНК НА ВС/ неизгубило значение/ е посочено, че съобразно изискването на [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#) административно наказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението./ респективно две години за данъчни нарушения/ Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административно наказателно преследване - тримесечен и едногодишен/ респективно две годишен/. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя.“

Органът, извършил проверката към дата 05.11.2020 година безспорно няма как да е узнал за нарушението и нарушителя, още повече, че самата проверка е възложена през 2020 година, но е приключила на дата 05.04.2021 година със съставянето на Констативен протокол. Органът, участвал при извършване на проверката е бил и съответно и актосъставител, натоварен да съставя АУАН/ какъвто е процесният случай, то несъмнено на датата, на която е започнала проверката и на дата 05.11.2020 година няма как на самия актосъставител да е известно нарушението и нарушителят. Пак в духа на посоченото Тълкувателно решение, при паралелно действащите контролни органи трябва да се изхожда от принципа, че нарушителят е субект на права в административно наказателното правоотношение, поради което е недопустимо да функционират две паралелни правоотношения по повод на едно и също нарушение. С откриване на нарушителя от който и да е контролен орган, възниква административно наказателното правоотношение. И в този случай тримесечният срок/ шестмесечният / тече от деня, в който за първи път е открит

нарушителят от единия от паралелно действащите контролни органи. Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#), което може да се получи както от бездействието на първия, така и от бездействието на втория контролен орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя. Недопустимо е след изтичане на тримесечния срок по [чл. 34, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#) паралелно действащият контролен орган при открито вече нарушение да съставя акт, който да има за последица създаване на административно наказателно правоотношение за нарушението, открито вече от надлежните контролни органи. Това ще съставлява нарушение на [чл. 31, ал. 1, предл. 2 ЗАНН](#), предвиждащ, ограничен срок - тримесечен, само в който ограничен срок може да бъде съставен акт за извършено нарушение от кой и да е от паралелно действащите контролни органи.“

В конкретния случай за най- ранна дата на откриване на нарушението и нарушителя може да се говори за датата на съставяне на Констативния протокол на 05.04.2021 година, когато е приключила възложената проверка и в която е участвал и актосъставителят и шестмесечният срок за съставяне на АУАН по чл.чл.260 от ЗОП не е преклудиран, защото АУАН е издаден на дата 12.07.2021 година и няма как на дата 05.11.2020 година, когато е изтекъл срокът за представяне на доказателства, даден от проверяващия одитор и актосъставител последният да е узнал за нарушението и нарушителя, респективно на това да е изтекъл тримесечният срок по чл.34 от ЗАНН, който обаче е неприложим в конкретния случай , защото ЗОП е специален и визира друг срок, различен от общия по чл.34 от ЗАНН. Не е налице соченото нарушение на нормата на чл.34 от ЗАНН, още повече, че едва на 05.04.2021 година е съставен Констативният протокол и подписан от двама представители на Медицински университет- С.- М. Генсузова- Ръководител отдел“ Обществени поръчки“ на МУ- С. и Х. Б.- юриконсулт в Обществени поръчки на МУ- С., които са подписали Констативния протокол без възражение и същият е съставен на място в МУ- С. на дата 05.04.2021 година.

СРС е анализирал всички доказателства по делото, като е приел, че е безспорно доказано, че касаторът към 27.02.2019 година е бил Ректор на Медицински университет – С.. Медицински университет-С. е автономно държавно висше училище със статут на юридическо лице, основано през 1917 година и с предмет на дейност- Подготовка на кадри с Висше медицинско образование, подготовка на докторанти, провеждане на следдипломно обучение, извършване на фундаментални и приложни научни изследвания, консултативна и експертна дейност, международно-интеграционна дейност в областта на здравеопазването и науката, административна, социална, спортна, издателска, информационна и други дейности. Възложителите на обществени поръчки са посочени в чл. 5,ал.1 от ЗОП- възложителите отговарят за правилното прогнозиране, планиране, провеждане, приключване и отчитане за резултатите от обществените поръчки. Възложителите са публични и секторни. Публични възложители са- президентът на Република България, председателят на Народното събрание, министър-председателят, министрите, омбудсманът на Република България, управителят на Българската народна банка, председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват

самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната, областните управители, кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместители, когато са разпоредители с бюджет, председателите на държавните агенции, председателите на държавните комисии, изпълнителните директори на изпълнителните агенции, ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет, представляващите публичноправните организации, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, както и на постоянните представителства на Република България към международни организации, представляващите лечебните заведения - търговски дружества по [чл. 36 - 37 от Закона за лечебните заведения](#), собственост на държавата и/или общините, на които повече от 50 на сто от приходите са от държавния и/или общинския бюджет, и от бюджета на Националната здравноосигурителна каса, ръководителите на централни органи за покупки, създадени за задоволяване на потребностите на публични възложители. Публични възложители са и обединенията на възложители по ал. 2, т. 1 - 16. Секторни възложители са представляващите публичните предприятия и техни обединения, когато извършват една или няколко секторни дейности, представляващите търговците или други лица, които не са публични предприятия, когато въз основа на специални или изключителни права извършват една или няколко секторни дейности, ръководителите на централни органи за покупки, създадени за задоволяване потребности на секторни възложители, Когато публичен възложител, който извършва секторна дейност, възлага поръчки за целите на секторната дейност, той прилага правилата, приложими за секторни възложители.

Между страните няма спор, че именно Р. на МУ е възложител на обществена поръчка и отговаря за нейното правилно провеждане в съответствие с изискванията на ЗОП и че именно той е възложил обществена поръчка с предмет : „Обслужване от Служба по трудова медицина на работниците и служителите на Медицински университет–С., включително оценка на риска за здравето и безопасността при работа на работещите в Медицински университет - С.“ за срок от 2 години.

В Раздел „Технически и професионални способности“ в обявата на тази обществена поръчка (в точки 4.1 и 4.2) ,както и в документацията към Обявата (в точка 8.4.1 и 8.4.2) са поставени изисквания към участниците в обществената поръчка да разполагат най-малко с двама лекари, поне единият от които да има стаж при offerиращото лице минимум 3 години и най-малко двама специалисти с висше техническо образование-магистър. Безспорно е доказано по делото, че възложителят на обществената поръчка е поставил такива условия към участниците. Според чл.2, ал.2 от ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания,

които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно двете условия са били приети от административно – наказващия орган като ограничителни и не споделя тезата на касатора, че въпросните условия към участниците са съобразени със спецификата и сложността на обществената поръчка с оглед осигуряване на качествена услуга от високо квалифицирани специалисти с доказан опит. За да е налице високо

квалифициран специалист с доказан опит не е необходимо и задължително този опит да е придобит единствено и само в офериращото лице. Стажът в офериращото лице не е

гаранция за висок професионализъм. Нещо повече – чисто хипотетично, ако двама лекари имат над 3 години стаж в офериращото лице, но единият от тях смени работодателя си и при новия работодател няма този стаж, предишният му работодател ще отговаря на изискванията, докато актуалният му работодател няма да отговаря на условията, въпреки, че разполага със съответния специалист с опит. Неоснователно е твърдението на касатора, че по-продължителният стаж на лекаря при офериращото лице неминуемо означава, че лекарят има опит при изпълнение на сходни услуги, защото опит и при друго лице /друг работодател/ също толкова може да е критерий за наличие на опит при изпълнение на сходни услуги. Доводите на касатора за „Добра фирмена организация“ по никакъв начин не са относими към критерия „Професионализъм“. Професионалната компетентност е обвързана от придобити умения, усвоени в процеса на упражняване на определена длъжност или позиция в изпълнение на трудови, служебни или граждански правоотношения. За тези умения е без значение къде са придобити – дали при участника, който е подал оферта в конкретна обществена поръчка или при друго лице и на тази плоскост правилно административно-наказващият орган е приел, че изискването поне единият от лекарите да има стаж при офериращото лице минимум 3 години необосновано ограничава участници, които могат да подадат документи за участие във въпросната обществена поръчка, като това условие има отношение към предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, тъй като колко години лекарят има стаж в офериращото лице не предполага по-качествена услуга или по-бързо обслужване на работниците и служителите от Медицински университет – С.. Същевременно това условие поставя потенциалните участници в обществената поръчка в неравностойно положение като ограничава конкуренцията - дава предимство на едни офериращи лица пред други и ограничава последните изобщо да кандидатстват по дадената обществена поръчка за това, че не отговарят на условие, което няма пряка връзка с професионална компетентност на изпълнителя на поръчката. Относно другото ограничително условие (участниците да разполагат с най-малко двама специалисти с висше техническо образование – магистър предметът на конкретната обществена поръчка не

представлява дейност, която налага в екипа от специалисти да са включени технически лица с образователно-квалификационна степен „магистър“, тъй като дейността може да се осъществява и от лица, които имат степен „бакалавър“, стига да отговарят на изискванията на чл.6, ал.1, т.2 от Наредба № 3 от 25.01.2008 година за условията и реда за осъществяване дейността на Службите по трудова медицина. Според чл.6, ал.1 от Наредба № 3 от 25.01.2008 година минималният състав на службите по трудова медицина включва лице с образователно-квалификационна степен „магистър“ по медицина и с придобита специалност „трудова медицина“, лице с висше техническо

образование и три години професионален опит в областта на безопасността и здравето при работа и технически изпълнител с образование не по-ниско от средно.

В Параграф 1, т.41 от ДР на ЗОП е дадено легално определение на "Професионална компетентност", според която това е наличието на знания, получени чрез образование или допълнителна квалификация, и/или на умения, усвоени в процеса на упражняване на определена длъжност или позиция в изпълнение на трудови, служебни или граждански правоотношения. На тази плоскост, за лицата по чл.6, ал.1, т.2 от Наредба № 3 от 25.01.2008 година няма нормативно предвидено изискване за степен „магистър“, каквото е изискването в процесната

обществена поръчка, а това също води до ограничаване на участниците без условието да е относимо към предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Правилен е изводът на СРС, че позоваването на нормата на чл.63, ал.1, изр.1 от ЗОП е неоснователно, тъй като изискванията за стаж при офериращото лице или за

квалификационна степен „магистър“ за лицата по чл.6, ал.1, т.2 от Наредба № 3 от 25.01.2008 година не е критерии за „необходимите човешки и технически ресурси“, а е

надграждащо условие, което поставя ограничение пред едни лица спрямо други за участие в поръчката. Конкретните ограничителни условия не са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката, нито с възможността за нейното изпълнение. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора по реда на чл.247, ал.1 от ЗОП за нарушение на чл.2, ал.2 от ЗОП-възложителят се наказва с „глоба“ в размер на 2 % от стойността на сключения договор с включен ДДС, но не повече от 10 000 лева. В случая Договор Д-ОП-38/21.05.2019 година е сключен за 69 500 лева без ДДС (83 400 лева с ДДС) и правилно на касатора е наложена глоба в размер на 1668 лева, което е 2 % от 83 400 лева. Правилен е изводът на СРС, че точно фиксираният в закона начин

на определяне на глобата не позволява на съда да прави преценка на смекчаващите и

отегчаващите отговорността обстоятелства и доколкото наложеното с процесното НП наказание отговаря по размер на предвиденото в чл.247, ал.1 от ЗОП наказанието е справедливо и законосъобразно определено, като е отчел, че не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Допуснати са две ограничителни условия за една обществена поръчка. Нарушението е формално и представлява типична проявна форма на нарушение по чл.2, ал.2 от ЗОП. За довършването му не е необходимо да са настъпили негативни последици или щети за участниците, за недопуснатите кандидати, за Медицински университет – С. или за трето лице и за съставомерността на деянието е без значение дали Решението за откриване на процедурата подлежи на обжалване и дали е било или не е

обжалвано, дали са искани разяснения по поставените критерии за подбор на обществената поръчка от възложителя, дали е имало или нямало възражения относно поставените критерии за подбор, както и какъв е броят на подадените оферти и имало ли е конкуренция между потенциалните участници в обществената поръчка. Обоснован е изводът на СРС, че правилно административно-наказващият орган е

отчел вида на засегнатите с процесното деяние обществени отношения, а и с оглед прогнозната стойност на обществената поръчка и това, че се касае за публични средства нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима. Конкретното нарушение не се характеризира с изключително ниска степен на обществена опасност. Нарушена е законовата гаранция на участниците да участват в обществени поръчки без да се поставят ограничителни и дискриминационни условия от страна на възложителя.

Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно Решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба – отхвърлена.

Претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и следва да

бъде отхвърлена. В полза на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс..](#) Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63, ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите, с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 30.09.2022 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт Д., делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщаната норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно

разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №№2566/09.07.2022 година, постановено по н.а.х.д.№1213/2022 по описа на СРС за 2022 година,10 състав.

ОСЪЖДА В. Б. З. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СМЕТНА ПАЛАТА НА РБ СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.